

geçiş

geçtim beklemekten uzun hikayedir

gece bana gündüzleri uğramaz
gece uykudayken gelir şşşşt deyince ağzı şarap tadındadır hatıralarım karışır

o hep kızar söylenir öper koklar ve hep kızar
çağırır beni kollarının beşiğine yatırır
sallar bebek gibi dudaklarının dualarını üfler yüzüme ve hep kızar
dudakları ipek çiçeği cinsindedir hünnap kasidesi okur ben anlamam
ben anlamamı yitirmişim

dilinin dişil tadı var basit ve tuhaf bir şiir gibidir delidir delirtir beni
bu dilde hiç gerek yoktur
bilir onun yanında yanımın yan anlamı var susar dalında elma kokar

bana bakınca anlarım uyanmamışım gözleri hep doğdu doğacak güneş
güneş diğer yanından doğar farkındadır

parmağının serçesini ağızıma dayar em der emerim kafam karışır

benim sarhoşluğumun kanatları yok uçmaz ayakları yok gitmez
gider döner yanımda yatar tarçın kokar sardunya yaprağı
koşar yağın bulutlarımın altında fesleğenleri ıslanır kafam karışır güler

aramla dili arasında dört döner dilimle onun arası bozulmaz sever
selam deyince balkonuma bir güvercin konar kulaklarımda işaretleri var

beklemekten geçtim kalmak başka öyküdür

gece bana gündüzleri uğramaz
gece güneş uğrar yanımı alıp götürür
yansız kalırım ondan sonra ben kimim?
bilir onun yanında günebakan tarlasında kaybolurum adam olmam

koynuna alır beni git der tuhaftır ama göğsüne yatırır uç der
ben daha yeni doğdum uçamam

öyle güler ki sanki her yerde ayaklanma var yanaklarında devrim çiçekleri açar
yan baktığımda kaşının ardından çıtır çıtır tan atar sesinde taze bir yan var
şak şak vuran yağmur tanesi sanki taşlara dışinde vişne çatlar nar nar

dizlerinin rahlesine yatırır yazgımı yazar bozar okur öldürür beni ölünce kızar
okşar saçımı ağıt yakar inler ve hep kızar

gece bana gündüzleri uğramaz
güneş gece gelir kalk der
alıp götürür naşımı yalar yıkar bırakır bahçeye döner yanımda yatar
susamış toprağı ıslak kokar

kanlı bir gömlek gibi dilinin ipine serer tenimi
adımı söyler sözünde taze bir yan var
camı açar konuşur gün doğar odama yasemin akasya dolar ben anlamam
anlamamı onun yanında unutmuşum

geçtim beklemekten derim ona kalmak başka öyküdür güler

kapı derzinden ışık geçer gibi geçer içimden ben anlamam
ruhum delik deşik derim anlamsızım güler
sessiz kalınca dudaklarımdan öper söz verir sesime gider

farkındadır acıkmışım taze ekmek kokar
açar kendini dürer kapatır ye der beni
ben erkeğim adam olmam

aç der dilini açarım
çiçeklerimi yolar döker avuçlarıma farkındadır güler çıldırtır beni

savaş çıkarır tankının kadife paletleri geçer göğsümden
barbardır orduları tarçın kekik terler
barış ilan eder
düşünün beyaz bayrağını diker tepeme
öper yaramı sarar sesiyle
gider ıspanak pişirir

farkındadır bir dudak işaretiyle dirilmem fazla isterim ben erkeğim

bir avuç buğday olur serpilir tenime gıdıklanırım
ısıtır kaşımı avuçlarında büyütür boy verince kızar

benim hayatım tekrarlanan bir sözdür bilir
bütün şiirlerim benim onda ölüp dirilmelerdir bilir
onun mevsiminde dil açmalarımı bilir

söyle şimdi ben ne yapayım ne yapayım derim susar
sen benim aramdan geçtin derim böyle boşum şimdi farkındadır
dilimin derzinden geçtin derim anlamsızım güler

söyle ben ne yapayım
sen benim son durağım küçük mataram
söyle şimdi ben ne yapayım ne yapayım derim ağlar

budur yarattığın işte gör derim körüm
yarattığın atmaca yavrusu ceylan uyur
sabah uyanıca peygamberleri sayarım ağzına emer
ağzını ağzıma dayar dilinin kelebeği çırpınır ağzımda
şarkılarını ciğerlerime doldurur boğulurum farkındadır
dayan dayan dayan der
son kehaneti üfler ağzımın içine güler

yeni yörüngeler yaratır
dön der dönerim şimdi geç geçerim geçince kızar

bu sabah bir bađ maydanoz sođan domates
bu kent böyle yağmur olmamiřtı böyle bulut
ayaklarım uřuyor der öperim
yoksul zamanlara hıçkırır naylon poşet
gözyaşları sıcaaktır dolur ağzıma ölürüm

gece olunca senin rivayetini yalandır der ağlarım
bařtan sona Lut kavmisi der git! bakma arkana!
çık der çıkarım rahminden ağlarım
bir daha aramam der seni ađlarım

yürek yarılması nedir sorarım
sus duymak istemem git der!

avuçlarımda cehennemini iřareti var

dil açarken susarım susunca kızar
gel der geri gidemem
gidince yokum yeniden düşerim rahmine anlarım

sade bir şiir olur doluşur ağzıma okurum
em der beni emerim emince erir
işte busun der anlarım tuhafım

sarılr sarılır sarılı kalır göğsü göğsüme kehanet okur
ağzında zencefil çiçekleri yolunur tarhun gülüşünde biber

gece bana gündüzleri uğramaz
geçtim beklemekten uzun hikayedir

adımı gözlerinde unutmuşum onun bakmaz
yarım kalan ne varsa odur bilirim
döner gelir uyurum

bunu yazarken zil çalar içimde koşarım
kapıda orman yangını taze bir demet kekik
uyanmak istemem ölürüm!

